

Dominik SYBILSKI*

Centralne Repozytorium Informacji Publicznej jako tryb ponownego wykorzystywania informacji

Wprowadzenie

Centralne Repozytorium Informacji Publicznej (dalej: CRIP) zostało wprowadzone do porządku prawnego ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej¹. Podstawowym celem tej nowelizacji była implementacja dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego². CRIP z jednej strony jest – obok Biuletynów Informacji Publicznej (BIP) – kolejnym trybem elektronicznego bezwnioskowego udostępniania informacji, z drugiej zaś strony miał pełnić rolę głównego punktu dostępu do danych publicznych dla ich ponownego wykorzystywania. Funkcje CRIP realizuje uruchomiony w maju 2014 r. przez ówczesne Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji portal Dane Publiczne³.

Dotychczas w piśmiennictwie problematyka dotycząca CRIP pojawiała się na marginesie szerszych rozważań dotyczących dostępu do informacji publicznej. Brakuje opracowania poświęconego funkcjonowaniu CRIP jako krajowego portalu otwartych danych służącemu dystrybucji informacji do ponownego wykorzystywania. Temat ten w szczególności nabrał na zna-

* Instytut Nauk Prawnych PAN, Zakład Prawa Administracyjnego, e-mail: dominik.r.sybilski@gmail.com.

¹ Dz.U. Nr 204, poz. 1195.

² Dz.Urz. UE L 345 z dnia 31.12.2003 r., s. 90.

³ <https://danepubliczne.gov.pl> (28.02.2017).

czeniu w związku z przyjęciem przez Radę Ministrów Programu otwierania danych publicznych⁴, rządowej strategii dedykowanej polityce publicznej państwa w obszarze otwartych danych. Ponadto w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego⁵ (dalej: u.p.w.) pojawia się interesujące pytanie o zakres przedmiotowy CRIP, czyli o rodzaj informacji, jakie podlegają udostępnieniu poprzez portal do ponownego wykorzystywania. Przepisy u.p.w. dokonały jednocześnie zmian w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (dalej: u.d.i.p.)⁶, uelastyczniając zasady przekazywania zasobów informacyjnych do CRIP. Konsekwencją przeniesienia regulacji dotyczącej ponownego wykorzystywania do u.p.w. jest rozproszenie przepisów o CRIP w dwóch aktach, tj. u.d.i.p. oraz u.p.w.

W artykule przeprowadzono analizę przepisów regulujących CRIP pod kątem ich efektywności dla realizacji prawa do ponownego wykorzystywania oraz polityki publicznej otwierania danych. Artykuł zamykają wnioski z przeprowadzonej analizy oraz próba wyprowadzenia propozycji *de lege ferenda*.

Geneza CRIP

Administracja publiczna wytwarza, gromadzi lub przetwarza ogromne ilości informacji, poczynając od danych statystycznych, gospodarczych lub środowiskowych, poprzez materiały archiwalne, po zdigitalizowane księgozbiory lub kolekcje dzieł sztuki. Mogą one stanowić fundament dla powstawania innowacyjnych dóbr, usług i produktów, pobudzając rozwój gospodarki i zachęcając do inwestycji w przemyśle kreatywnym⁷. Ideą przyświecającą pomysłodawcom CRIP było stworzenie systemu teleinformatycznego będącego głównym punktem dostępu do jak największej ilości danych wytwarzanych i gromadzonych przez podmioty sektora publicznego, które mają potencjał do ich dalszej eksploatacji. Dla rozwoju rynku ponownego wykorzystywania kluczowe jest, aby dostęp do danych był bezpłatny, bez

⁴ Uchwała nr 107/2016 Rady Ministrów z dnia 20 września 2016 r. w sprawie przyjęcia „Programu otwierania danych publicznych”, <https://mc.bip.gov.pl/programy-realizowane-w-mc/programu-otwierania-danych-publicznych.html> (28.02.2017).

⁵ Dz.U. z 2016 r., poz. 352. Ustawą tą dokonano wdrożenia postanowień dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego zmienionej dyrektywą 2013/37/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Dz.Urz. UE L 175/1, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A32013L0037> (28.02.2017).

⁶ Dz.U. z 2001 r., nr 112, poz. 1198 z późn. zm.

⁷ Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, Druk sejmowy nr 141, <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/druk.xsp?nr=141> (28.02.2017).

konieczności składania wniosku i bez zbyt wielu warunków ograniczających możliwość ich wykorzystywania.

Postulat uruchomienia CRIP był odpowiedzią na działania podejmowane w innych krajach, czy to na szczeblu państwowym czy lokalnym, polegające na tworzeniu portali otwartych danych. Wzorem był uruchomiony w maju 2009 r. portal brytyjski data.gov.uk czy amerykański data.gov. Co istotne, poza aspektem gospodarczego wykorzystywania danych inicjatywy tworzenia publicznych portali otwartych danych wpisywały się w idee otwartego rządu.

Zapoczątkowana na przełomie XX i XXI w. koncepcja tzw. otwartego rządu (*open government*) jest ściśle związana z postępującym rozwojem technologicznym, dostępnością cyfrowych narzędzi ułatwiających komunikację oraz usieciowieniem funkcjonowania jednostek i instytucji. Model otwartego rządu opiera się na idei zwiększenia zaangażowania obywateli w procesy rządzenia poprzez zapewnienie im dostępu do informacji i zasobów publicznych, a także na stworzeniu procedur umożliwiających uczestnictwo w procesie podejmowania decyzji aktualnie należących do domeny publicznoprawnej⁸.

Zasoby informacyjne a informacja sektora publicznego i dane publiczne

Zgodnie z art. 9a ust. 1 u.d.i.p. w CRIP udostępnieniu podlegają zasoby informacyjne, będące szczególną kategorią informacji publicznych. Są to mianowicie informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystywanie w sposób użyteczny i efektywny.

Dochodzi tutaj to pewnego *superfluum* terminologicznego. Podstawą dla prowadzenia CRIP pozostają przepisy u.d.i.p., które tym samym wyznaczają zakres przedmiotowy informacji do niego przekazywanych. W CRIP udostępnia się szczególną kategorię informacji publicznych, zwaną zasobem informacyjnym. Jak zostanie wyjaśnione dalej, o tym, które zasoby informacyjne podlegają udostępnieniu w CRIP, decyduje minister właściwy do spraw informatyzacji w drodze rozporządzenia (tzw. rozporządzenia zasobowego). Wprowadzenie kolejnego – obok informacji publicznej – pojęcia do u.d.i.p. wydaje się zbędnym rozwiązaniem. Wystarczające było wskazanie w upoważnieniu ustawowym dla ministra właściwego do spraw informatyzacji (art. 9a ust. 3) wytycznych dotyczących wyboru konkretnych in-

⁸ G. Młynarski, A. Tarkowski, Ł. Jachowicz, *Otwarty rząd w Polsce. Kulisy programu Open-gov*, Warszawa 2013, s. 13, <https://ngoteka.pl/bitstream/handle/item/169/Otwarty-rzad-w-Polsce-Publikacja-OPENGOV-v1-0%20%281%29.pdf?sequence=1> (28.02.2017).

formacji publicznych podlegających udostępnieniu w CRIP ze względu na ich potencjał dla użytecznego i efektywnego ponownego wykorzystywania.

Problem definicyjny potęgują przepisy regulujące ponowne wykorzystywanie. W związku z przeniesieniem przepisów regulujących zasady i tryb ponownego wykorzystywania z u.d.i.p. do u.p.w. uległ zmianie również zakres informacji podlegającym ponownemu wykorzystywaniu. Obecnie zakresu przedmiotowego ponownego wykorzystywania nie wyznacza już pojęcie informacji publicznej, a nowe pojęcie obowiązujące od 16 czerwca 2016 r., tj. „informacja sektora publicznego” (dalej: i.s.p.). Definicja i.s.p. zawarta w art. 2 ust. 1 u.p.w. stanowi implementację pojęcia dokumentu, o którym mowa w art. 2 pkt 3 dyrektywy 2003/98/WE. Według definicji ustawowej przez i.s.p. należy rozumieć każdą treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia, w szczególności w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej, będącą w posiadaniu podmiotów zobowiązanych. Zakres pojęcia i.s.p. jest zatem szerszy od pojęcia informacji publicznej. Każda informacja publiczna będzie się mieścić w zakresie pojęcia i.s.p., lecz nie każda i.s.p. stanowić będzie informację publiczną. Informacją publiczną nie będzie np. odwzorowanie cyfrowe (tzw. digitalizat) materiału bibliotecznego czy zasobu muzealnego, które z kolei na gruncie u.p.w. wchodzi w zakres pojęcia i.s.p.

CRIP, który ma pełnić rolę głównego instrumentu dla bezwnioskowego ponownego wykorzystywania, odnosi się do zasobu informacyjnego, czyli podkategorii informacji publicznej. Z kolei ponownemu wykorzystywaniu podlega – zgodnie z przepisami u.p.w. – i.s.p., w której zakresie mieści się pojęcie informacji publicznej.

W odniesieniu do ponownego wykorzystywania i CRIP funkcjonuje w obrocie jeszcze jedno pojęcie, tj. „dane publiczne” (występuje zawsze w liczbie mnogiej). Na gruncie Programu otwartych danych publicznych są nimi liczby i pojedyncze wydarzenia lub obiekty na możliwie najniższym poziomie agregacji, które nie zostały poddane przez administrację publiczną przetworzeniu do postaci raportów, wykresów itp. oraz nie został im nadany odpowiedni kontekst lub interpretacja.

Dostawcy

Do przekazania w celu udostępnienia w CRIP posiadanych zasobów informacyjnych oraz metadanych opisujących ich strukturę nie są obowiązane wszystkie podmioty zobowiązane do udostępniania informacji publicznej, o których mowa w art. 4 u.d.i.p., a jedynie wymienione enumeratywnie w art. 9a ust. 2 u.d.i.p., zwane dostawcami. Są to: organy administracji rządowej; fundusze celowe; Zakład Ubezpieczeń Społecznych; Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego; Narodowy Fundusz Zdrowia; państwowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wyko-

nywania zadań publicznych, z wyjątkiem uczelni, Polskiej Akademii Nauk oraz jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki innych niż państwowe instytuty badawcze. Zgodnie zaś z art. 1 ust. 3 u.d.i.p. z przekazania do CRIP wyłączone są informacje publiczne pochodzące z: centralnej bazy danych ksiąg wieczystych, Krajowego Rejestru Karnego, Krajowego Rejestru Sądowego oraz elektronicznego katalogu dokumentów spółek i rejestru zastawów⁹.

Przekazanie zasobu do CRIP

O tym, które informacje publiczne stanowią zasób informacyjny podlegający udostępnieniu w CRIP, decyduje minister właściwy do spraw informatyzacji. Przepisy u.d.i.p. upoważniły ministra do spraw informatyzacji do określenia w drodze rozporządzenia zasobów informacyjnych oraz metadanych przeznaczonych do udostępniania w CRIP. Minister w rozporządzeniu określa również harmonogram przekazania zasobów i metadanych, ich aktualizację oraz wymagania techniczne (format danych).

Rozwiązanie to, jakkolwiek z punktu widzenia zasady legalizmu jest uzasadnione, ze względu na ekonomikę procesu prawodawczego i ciągły rozwój zasobów informacyjnych państwa okazało się niewystarczające. Dlatego też przepisami u.p.w. dokonano nowelizacji przepisów u.d.i.p. w zakresie CRIP. Po pierwsze, dodając w u.d.i.p. art. 9c, stworzono podstawę do udostępnienia w CRIP także innych zasobów niż te wskazane tzw. rozporządzeniem zasobowym; po drugie – nadano ministrowi do spraw informatyzacji kompetencje kontrolne, może on usunąć z CRIP zasoby informacyjne, które nie mają szczególnego znaczenia dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Dzięki tym zmianom możliwe jest udostępnianie zasobów mających potencjał do ponownego wykorzystywania przez inne niż wymienione w art. 9a podmioty zobowiązane, np. jednostki samorządu terytorialnego. Podmioty te mogą z własnej inicjatywy udostępniać zasoby nieobjęte rozporządzeniem, a które w ich ocenie ze względu na treść i format mogą być atrakcyjne dla potencjalnych użytkowników. Ponadto minister właściwy do spraw informatyzacji ma możliwość sprawowania faktycznej kontroli nad jakością danych i usuwania danych o niskim potencjale (art. 9c ust. 4 u.d.i.p.).

Bezwnioskowy tryb dostępu i ponownego wykorzystywania

Kluczowy dla ponownego wykorzystywania danych udostępnionych za pośrednictwem CRIP jest art. 21 ust. 1 pkt 1 u.p.w. Przepis ten wprowa-

⁹ Art. 1 ust. 3 u.d.i.p.

dza tzw. negatywną klauzulę wnioskowego trybu przekazywania informacji do ponownego wykorzystywania, oznaczającą, że z jednej strony adresat wniosku (podmiot zobowiązany) zwolniony jest z obowiązku przekazywania informacji, jeżeli została udostępniona w BIP lub CRIP, z drugiej zaś – każdy zainteresowany może wykorzystywać tak udostępnione informacje do dowolnych celów komercyjnych lub niekomercyjnych, zgodnie z warunkami, o ile je określono. Złożenie wniosku będzie konieczne jedynie w sytuacji, w której użytkownik będzie chciał wykorzystywać informację w inny sposób, niż to określono w warunkach ponownego wykorzystywania (art. 21 ust. 1 pkt 3).

Symetryczna negatywna klauzula wnioskowego trybu przekazywania informacji występuje również na gruncie u.d.i.p.¹⁰ Zgodnie z art. 10 ust. 1 informacja publiczna, która nie została udostępniona w BIP lub CRIP, jest udostępniana na wniosek o dostęp do informacji. Tym samym informacja, która została udostępniona w BIP lub CRIP przez organ administracji publicznej, nie podlega udostępnieniu w trybie wnioskowym¹¹.

W przypadku informacji udostępnionej w BIP (CRIP) organ administracji nie ma obowiązku dokonywania wydruków z BIP (CRIP) i przesyłania ich żądającemu¹². Udostępnienie wnioskowanej informacji w CRIP zwalnia zatem od powtórnej jej wydania, jednak nie zwalnia od udzielenia wnioskodawcy jakiegokolwiek odpowiedzi. Jeżeli podmiot będący adresatem wniosku uznał, że zakres żądania wyrażony we wniosku i zakres informacji znajdujący się w CRIP uprawnia do twierdzenia, iż są one identyczne, powinien powiadomić wnioskodawcę, że żądana informacja znajduje się w CRIP.

Zasada bezpłatności oraz warunki ponownego wykorzystywania

Dla efektywnego ponownego wykorzystywania fundamentalne jest, aby dane udostępniane – za pośrednictwem portali otwartych danych – były nieodpłatne, bez konieczności występowania z wnioskiem, oraz możliwe do dalszego wykorzystywania bez ograniczeń warunkami lub z zastrzeżeniem minimalnych warunków, które w nieuzasadniony sposób nie utrudniają wykorzystywania danych.

¹⁰ I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, *Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz*, Warszawa 2016, s. 253.

¹¹ Zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 czerwca 2012 r., I OSK 730/12, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych.

¹² Zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 września 2008 r., I OSK 416/08, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych.

Z tego też względu wprowadzono w przepisach u.p.w. zasady bezpłatnego (art. 16 u.p.w.) i bezwarunkowego (art. 13 ust. 1 u.p.w.) ponownego wykorzystywania, od których w wymienionych w ustawie okolicznościach możliwe są pewne odstępstwa. Realizację zasad bezpłatności i bezwarunkowości w pełni realizuje CRIP.

Wszystkie zasoby informacyjne udostępnione w CRIP możliwe są do ponownego wykorzystywania nieodpłatnie. Zasada ta nie została ujęta wprost w przepisach regulujących CRIP, natomiast wynika z przepisów u.p.w. dotyczących ustalania opłat (art. 17 u.p.w.).

Artykuł 8 ust. 1 dyrektywy 2003/98/WE w brzmieniu nadanym dyrektywą 2013/37/UE stanowi, że organ sektora publicznego może zezwolić na ponowne wykorzystywanie dokumentów bez żadnych warunków lub może określić warunki – w uzasadnionych przypadkach w ramach licencji. Warunki te nie ograniczają niepotrzebnie możliwości ponownego wykorzystywania i nie są stosowane do ograniczania konkurencji. Motyw 26 dyrektywy 2013/37/UE podaje dwa przykłady tego rodzaju dopuszczalnych warunków: obowiązek podania źródła i wskazania, czy dokument został w jakikolwiek sposób zmieniony. Stanowi również, że wszelkie licencje powinny w każdym przypadku jak najmniej ograniczać ponowne wykorzystywanie, np. poprzez ograniczenie do wskazania źródła. Licencje te powinny być dostępne w formacie cyfrowym i mogą być przetwarzane elektronicznie. W związku z tym ustawodawca unijny, popierając przyjęcie jednej normy w całej Unii, wezwał państwa członkowskie, aby w swojej polityce w zakresie licencji dążyły do otwartości i interoperacyjności¹³. W wytycznych wskazuje się licencje *Creative Commons* (CC) jako przykład licencji otwartych, które mogłyby pozwolić na ponowne wykorzystanie bez konieczności tworzenia i aktualizacji licencji specjalnie opracowywanych na poziomie krajowym¹⁴. Niektóre państwa członkowskie udostępniają zasoby publiczne na portalach otwartych danych na podstawie tego typu otwartych licencji (np. Słowenia, Irlandia), istnieją również przypadki ustanowienia własnych krajowych licencji (np. Wielka Brytania).

Polski ustawodawca, implementując dyrektywę 2013/37/UE, nie wprowadził w przepisach u.p.w. podstawy dla stosowania standardowych otwartych licencji. Nie ustanowił również licencji krajowej. Powtórzono zaś z pewnymi modyfikacjami rozwiązanie funkcjonujące do 16 czerwca 2016 r. pod rządami dotychczasowych przepisów u.d.i.p., opierające się na koncepcji warunków ponownego wykorzystywania zawartych w ofercie. Przepisy o ofercie w u.p.w. odnoszą się zarówno do trybu wnioskowego przekazania

¹³ Obwieszczenie Komisji z 24 lipca 2014 r. – Wytyczne w sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów, 2014/C 240/01, pkt 2, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52014XC0724%2801%29> (28.02.2017).

¹⁴ *Ibidem*, ppkt 2.2.

informacji, jak i bezwnioskowego trybu ponownego wykorzystywania. Zanalizujemy je w kontekście udostępniania informacji w CRIP.

Zasoby informacyjne są udostępniane za pośrednictwem CRIP – co do zasady – bez określenia warunków ponownego ich wykorzystywania. Dostawca może jednak podjąć decyzję o określeniu warunków fakultatywnych wymienionych enumeratywnie w art. 14. Warunki te mogą dotyczyć:

- 1) obowiązku powiadomienia o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji od podmiotu zobowiązanego;
- 2) obowiązku powiadomienia o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej;
- 3) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane informacje.

Tak określone przez dostawcę warunki ponownego wykorzystywania zasobu informacyjnego udostępnionego w CRIP, zgodnie z § 7 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego Repozytorium Informacji Publicznej, stanowią element opisujących ten zasób metadanych. Brak informacji o warunkach ponownego wykorzystywania i.s.p. udostępnionych w CRIP uważa się za udostępnienie i.s.p. w celu ponownego wykorzystywania bez warunków (art. 11 ust. 4 u.p.w.).

Warunki ponownego wykorzystywania zasobów udostępnionych w CRIP stanowią będą – zgodnie z art. 12 ust. 1 u.p.w. – ofertę. Pojęcie oferty należy rozumieć zgodnie z art. 66 i n. kodeksu cywilnego z tym zastrzeżeniem, że przepisy ustawy o ponownym wykorzystywaniu wprowadzają własne, szczególne rozwiązania dotyczące treści oferty oraz jej przyjęcia¹⁵. Przedstawienie oferty to czynność w postępowaniu w administracji, które jednak przede wszystkim wywołuje skutki cywilnoprawne, będąc oświadczeniem strony dążącej do zawarcia umowy (propozycją zawarcia umowy)¹⁶. W związku z tym w przypadku rozpoczęcia ponownego wykorzystywania opatrzonej warunkami informacji udostępnionej w CRIP dochodzi do zawarcia umowy cywilnoprawnej, której stronami są dostawca (oferent) i użytkownik (oblat). W konsekwencji w przypadku naruszenia warunków określonych w umowie zastosowanie znajdują ogólne zasady odpowiedzialności cywilnej¹⁷.

Podsumowanie i wnioski

Rozwojowi technologicznemu portalu pełniącego funkcje CRIP powinny towarzyszyć zmiany legislacyjne. W związku z wejściem w życie u.p.w.,

¹⁵ Zob. M. Błachucki, G. Sibiga, Postępowanie w sprawie ponownego wykorzystywania isp przekazywanych na wniosek, [w:] E. Badura *et al.*, Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, Ministerstwo Cyfryzacji, Warszawa 2016, s. 251.

¹⁶ *Ibidem*, s. 252.

¹⁷ M. Sakowska-Baryła, Warunki ponownego wykorzystywania ISP, [w:] E. Badura *et. al.*, *op. cit.*, s. 134.

która poszerzyła zakres udostępnianych do ponownego wykorzystywania informacji poprzez wprowadzenie pojęcia i.s.p., zasadne jest przeniesienie do u.p.w. regulacji dotyczących CRIP obecnie obowiązujących na gruncie u.d.i.p.¹⁸ Nie ma uzasadnienia, aby przepisy dotyczące CRIP były rozproszone pomiędzy tymi dwoma aktami. W związku z tym konieczna będzie zmiana samej nazwy repozytorium tak, aby nie ograniczała się przedmiotowo wyłącznie do zasobu informacyjnego (informacji publicznej), a i.s.p. Zasadne jest również uchylene art. 1 ust. 3 u.d.i.p., który wyłącza spoza zakresu informacji podlegających udostępnieniu w CRIP dane z rejestrów sądowych. Ponadto warto wprowadzić podstawę prawną dla możliwości udostępniania na CRIP również danych pochodzących z sektora prywatnego, oczywiście za zgodą dysponenta tych danych i administratora portalu oraz po spełnieniu odpowiednich warunków (np. dotyczących formatów danych i opisujących ich metadanych). Tego rodzaju rozwiązania istnieją już w innych państwach, jednak ich implementacja do polskiego systemu powinna być poprzedzona dalszymi analizami.

Bibliografia

Akty prawne

- Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Dz.Urz. UE L 345 z dnia 31.12.2003 r., s. 90.
- Dyrektywa 2013/37/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Dz.Urz. UE L 175/1, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=celex%3A32013L0037> (28.02.2017).
- Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, Dz.U. z 2001 r. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej, Dz.U. z 2011 r. Nr 204, poz. 1195.
- Ustawa z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, Dz.U. z 2016 r., poz. 352.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie Centralnego Repozytorium Informacji Publicznej, Dz.U. z 2014 r., poz. 361; Dz.U. z 2017 r., poz. 492.
- Uchwała nr 107/2016 Rady Ministrów z dnia 20 września 2016 r. w sprawie przyjęcia „Programu otwierania danych publicznych”, <https://mc.bip.gov.pl/programy-realizowane-w-mc/programu-otwierania-danych-publicznych.html> (28.02.2017).
- Obwieszczenie Komisji z 24 lipca 2014 r. – Wytoczne w sprawie zalecanych licencji standardowych, zbiorów danych i opłat za ponowne wykorzystanie dokumentów, 2014/C 240/01, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A52014XC0724%2801%29> (28.02.2017).

¹⁸ Zob. *Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz*, red. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, Wrocław 2017, s. 79.

Orzecznictwo

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 września 2008 r., I OSK 416/08, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 czerwca 2012 r., I OSK 730/12, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych.

Opracowania

Błachucki M., Sibiga G., Postępowanie w sprawie ponownego wykorzystywania isp przekazywanych na wniosek, [w:] E. Badura *et al.*, Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, Ministerstwo Cyfryzacji, Warszawa 2016.

Kamińska I., Rozbicka-Ostrowska M., *Ustawa o dostępie do informacji publicznej. Komentarz*, Warszawa 2016.

Młynarski G., Tarkowski A., Jachowicz Ł., *Otwarty rząd w Polsce. Kulisy programu Opengov*, Warszawa 2013, <https://ngoteka.pl/bitstream/handle/item/169/Otwarty-rzad-w-Polsce-Publikacja-OPENGOV-v1-0%20%281%29.pdf?sequence=1> (28.02.2017).

Sakowska-Baryła M., Warunki ponownego wykorzystywania ISP, [w:] E. Badura *et al.*, Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego, Ministerstwo Cyfryzacji, Warszawa 2016.

Ustawa o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Komentarz, red. B. Fischer, A. Piskorz-Ryń, Wrocław 2017.

Inne źródła

Impact Assessment Accompanying the Document Proposal for a Directive of the European Parliament and the Council amending European Parliament and Council Directive 2003/98/EC on the re-use of public sector information SEC (2011) 1552.

<https://danepubliczne.gov.pl> (28.02.2017).

Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, Druk sejmowy nr 141, <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/druk.xsp?nr=141> (28.02.2017).

THE CENTRAL PUBLIC INFORMATION REPOSITORY AS A MODE OF INFORMATION RE-USE

Abstract: The Central Public Information Repository (CRIP) was introduced into the legal system by the act of 16 September 2011 amending the act on access to public information. The main goal behind the introduction of CRIP was to support the economic exploitation of information. CRIP's functions are implemented by the Ministry of Administration and Digitization launching an open public data portal (danepubliczne.gov.pl) in May 2014.

So far, CRIP has appeared in the literature in the context of access to public information. However, there is a lack of works on CRIP as a national open data portal to distribute information for re-use. This issue in particular has become increasingly important in view of the adoption by the Council of Ministers of the Public Data Access Program, a government strategy dedicated to public policy in the area of open data. Furthermore, due to the entry into force of the Act of 25 February 2016 on the re-use of public sector information, there is an interesting issue about the scope of the CRIP. The article analyzes CRIP regulations in terms of their effectiveness for the implementation of the right to reuse and the policy of open data. The article concludes the findings of the analysis and attempts to propose *de lege ferenda* conclusion.

Keywords: RE-USE OF PUBLIC INFORMATION, ACCESS TO PUBLIC INFORMATION, CENTRAL PUBLIC INFORMATION REPOSITORY, OPEN DATA PORTALS, POLICY OF OPEN DATA, EXPLOITATION OF INFORMATION